

Dalje tožeče stranke v okviru tretjega tožbenega razloga navajajo, da Komisija ni dokazala nobenih kršitev konkurence na nemškem trgu sanitarne keramike. Tožeče stranke v zvezi s tem Komisiji očitajo, da je s tem, ko je razprave v nemškem poklicnem združenju za keramiko opredelila za določanje cen in omejevanje konkurence kot cilj, napačno uporabila pravo in da je s tem, ko je na podlagi očitno neupoštevanih dokaznih sredstev prišla do nedopustnih obremenjujočih ugotovitev, kršila pravico tožečih strank do poštenega in nepristranskega vodenja postopka.

Kot četrti tožbeni razlog tožeče stranke navajajo, da niso sodelovale pri določanju cen v Franciji ali v Belgiji. Menijo, da je Komisija razprave v belgijskih in francoskih združenjih za keramiko nepravilno opredelila za določanje cen in da je tudi napačno ocenila trajanje domnevnih kršitev, s tem pa je napačno uporabila člen 101 PDEU.

Tožeče stranke v okviru petega tožbenega razloga navajajo, da je Komisija ravnanja na trgu armatur, tuš kabin in keramike nepravilno opredelila za enotno in nadaljevano kršitev in da je s tem napačno uporabila člen 101 PDEU. Tožeče stranke v zvezi s tem navajajo, da niso izpolnjena merila za enotno in nadaljevano kršitev, ki jih je razvila sodna praksa.

Kot šesti tožbeni razlog tožeče stranke navajajo, da je Komisija s predolgim trajanjem postopka in s tem, ko je po izvedbi ustnega zaslišanja zamenjala vso interno osebje Komisije, ki je sodelovalo v postopku odločanja, z vidika končne odločbe odločilno kršila njihovo pravico do obrambe in njihovo pravico do ustnega zaslišanja v skladu s členoma 12 in 14 Uredbe (ES) št. 773/2004 ⁽¹⁾.

V okviru sedmega tožbenega razloga tožeče stranke navajajo, da se je Komisija pri izračunu globe nepravilno oprla na Smernice o načinu določanja glob ⁽²⁾, saj so te smernice zaradi kršitve člena 290 PDEU in člena 52(1) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah od začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe nične.

Kot osmi tožbeni razlog tožeče stranke navajajo, da je Komisijin izračun globe napačen, saj Komisija pri določitvi izhodiščnega zneska ni upoštevala tega, da je bila teža prispevanja tožečih strank h kršitvi manjša, ampak je težo kršitve za vsa zadevna podjetja presojala enotno. S tem je bilo po mnenju tožečih strank kršeno načelo osebne odgovornosti.

Nazadnje se v okviru devetega tožbenega razloga očita, da je višina naložene globe v nasprotju z načeloma sorazmernosti in enakega obravnavanja, saj tožeče stranke niso sodelovale pri najresnejših kršitvah konkurence.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (ES) št. 773/2004 z dne 7. aprila 2004 v zvezi z vodenjem postopkov Komisije v skladu s členoma 81 in 82 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti (UL L 123, str. 18).

⁽²⁾ Smernice o načinu določanja glob, naloženih v skladu s členom 23(2)(a) Uredbe št. 1/2003 (UL 2006, C 210, str. 2).

Pritožba, ki jo je 1. septembra 2010 vložil Luigi Marcuccio zoper sklep Sodišča za uslužbence z dne 22. junija 2010 v zadevi F-78/09, Marcuccio proti Komisiji

(Zadeva T-366/10 P)

(2010/C 288/109)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Pritožnik: Luigi Marcuccio (Tricase, Italija) (zastopnik: G. Cipressa, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi pritožnika:

- V vsakem primeru: izpodbijani sklep naj se v celoti in brez kakršnekoli izjeme razveljavi;
- ugotovi naj se, da je bila tožba v postopku na prvi stopnji, v zvezi s katero je bil izdan izpodbijani sklep, v celoti in brez kakršnekoli izjeme dopustna;
- v celoti in brez kakršnekoli izjeme naj se ugotovi zahtevku iz tožbe na prvi stopnji;
- toženi stranki naj se naloži, da pritožniku povrne vse stroške postopka, ki so mu v tej zadevi nastali v zvezi s postopki na vseh stopnjah;

— podredno: obravnavana zadeva naj se vrne Sodišču za uslužbenke, da v drugačni sestavi o njej ponovno vsebinsko odloči.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Ta pritožba je vložena zoper sklep Sodišča za uslužbenke (SDU) z dne 22. junija 2010. S tem sklepom je bila kot očitno nedopustna zavržena tožba za povračilo škode, ki naj bi pritožniku nastala zaradi zavrnitve povračila stroškov, ki se lahko povrnejo, za katere trdi, da jih je imel v zadevi T-18/04, Marcuccio proti Komisiji.

V utemeljitev svojih predlogov se pritožnik sklicuje na napačno in nerazumno razlago pojma zahteva v smislu členov 90 in 91 Kadrovske predpise za uradnike, na neobstoje obrazložitve, z izkrivljanjem in potvarjanjem dejstev, ter napačno razlago sodne prakse v zvezi odmero stroškov, katerih plačilo je sodišče naložilo eni od strank.

Pritožnik zatrjuje tudi kršitev načela kontradiktornosti in pravice do obrambe ter da se SDU ni izreklo o nekaterih njegovih predlogih.

Tožba, vložena 3. septembra 2010 – Rubinetteria Cisal proti Komisiji

(Zadeva T-368/10)

(2010/C 288/110)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Rubinetteria Cisal SpA (Alzo Frazione di Pella, Italija) (zastopnik: M. Pinnarò, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi tožeče stranke

— Razglasi naj se ničnost Odločbe C(2010) 4185 z dne 23. junija 2010.

— Podredno, če Splošno sodišče ne bi odpravilo naložene globe, naj jo zmanjša na primernejšo raven.

— Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V tem postopku se izpodbija ista Odločba kot v zadevi T-364/10, Duravit in drugi proti Komisiji.

Tožeča stranka v utemeljitev svojih predlogov navaja naslednje tožbene razloge:

I. Kršitev in napačna uporaba členov 101 PDEU in 53 EGP.

Tožeča stranka v zvezi s tem navaja, da je Odločba v delu, ki se nanaša nanjo, popolnoma napačna, saj družba Cisal ni sodelovala (niti nezavedno) pri usklajenem ravnanju, s tem da je le izmenjala neobčutljive poslovne in nezaupne informacije ter (v skoraj vseh primerih) po samostojnih izbirah, saj so bile navedene informacije že razširjene na trgu.

II. Kršitev načela sorazmernosti in enakosti.

Po mnenju tožeče stranke Komisija ni upoštevala dejstva, da so vloge, vpletenost, odgovornost, ugodnosti, itd. posameznih proizvajalcev med seboj zelo različni. Konkretno, tožena stranka ni ugotovila nobene razlike in ni pojasnila, zakaj je treba družbi Cisal naložiti največjo sankcijo, čeprav: i) ni bila vključena v eno od dveh združenj (Michelangelo); ii) ni nikoli imela dvostranskih stikov; iii) ni nikoli sodelovala na sestankih, na katerih so se preizkušali ti trije proizvodi (ampak le pri preizkušanju pip in keramičnih izdelkov); in iv) je vedno obvladovala le manjši del trga.

Tožeča stranka glede višine globe meni, da bi Komisija morala ugotoviti in upoštevati konkreten vpliv kršitve na trg, ter upoštevati geografski obseg trga; tožena stranka bi tudi morala upoštevati dejansko sposobnost družbe Cisal – v ekonomskem smislu – za izkrivljanje konkurence, ter njen poseben pomen.

Tožeča stranka nazadnje navaja napačno osnovo za izračun, ki naj bi bila uporabljena pri določitvi globe, ter neupoštevanje olajševalnih okoliščin.